



EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0071/2014

3.2.2014

BETÆNKNING

om seksuel udnyttelse og prostitution og konsekvenserne deraf for
ligestillingen mellem kønnene
(2013/2103(INI))

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

Ordfører: Mary Honeyball

INDHOLD

	Page
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	15
MINDRETALSUDTALELSE.....	18
MINDRETALSUDTALELSE.....	19
UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET	20
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	23

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

**om seksuel udnyttelse og prostitution og konsekvenserne deraf for ligestillingen mellem kønnene
(2013/2103(INI))**

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 4 og 5 i verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til FN's konvention fra 1949 om bekæmpelse af menneskehandel og tredjeparts udnyttelse af prostitution,
- der henviser til artikel 6 i CEDAW-konventionen fra 1979, som sigter mod at bekæmpe alle former for handel med og udnyttelse af prostitution af kvinder,
- der henviser til FN's konvention fra 1989 om barnets rettigheder,
- der henviser til FN's erklæring fra 1993 om bekæmpelse af vold mod kvinder, hvis artikel 2 fastslår, at vold mod kvinder omfatter:
fysisk, seksuel og psykisk vold i samfundet,
herunder voldtægt, seksuelt misbrug samt seksuel chikane og intimidering på arbejdspladser, uddannelses-institutioner og andetsteds, handel med kvinder og tvungen prostitution,
- der henviser til Palermoprotokollen fra 2000 om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgelse af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, som supplerer og er vedføjet FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet,
- der henviser til det strategiske mål D.3 i handlingsplanen fra 1995 og Beijing-erklæringen,
- der henviser til ILO's konvention nr. 29 om tvunget eller pligtmæssigt arbejde, hvis artikel 2 definerer tvangsarbejde,
- der henviser til IOM's (Den Internationale Organisation for Migration) Bruxelleserklæring (11) om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel, som opfordrer til en omfattende, tværfaglig og effektivt koordineret politik med inddragelse af aktører fra alle de berørte områder,
- der henviser til Europarådets henstillinger på dette område, såsom henstilling nr. R 11 af 2000 om menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse, henstilling nr. R 5 af 2002 om beskyttelse af kvinder mod vold og henstilling nr. 1545 af 2002 om kampagnen mod handel med kvinder,
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel,
- der henviser til beslutningsforslaget fra Europarådets Parlamentariske Forsamling om en henstilling "Kriminalisering af køb af sex for at bekæmpe menneskesmugling med henblik

på seksuel udnyttelse", Dok. 12920 af 26. april 2012,

- der henviser til OSCE's ministerielle Wienbeslutning nr. 1 (12) fra 2000 til støtte for OSCE's foranstaltninger og til OSCE-handlingsplanen til bekæmpelse af menneskehandel (beslutning nr. 557 af 2003),
- der henviser til artikel 2 og 13 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA af 19. juli 2002 om bekæmpelse af menneskehandel,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA af 19. juli 2002,
- der henviser til Rådets resolution om initiativer til bekæmpelse af menneskehandel, især handel med kvinder¹,
- der henviser til EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 1995 om den fjerde internationale kvindekongress i Beijing "Ligestilling, udvikling og fred"²,
- der henviser til sin beslutning af 24. april 1997 om Kommissionens meddelelse om ulovligt og skadeligt indhold på Internettet³,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 1997 om behovet for at igangsætte en kampagne på EU-plan om nul tolerance over for vold mod kvinder⁴,
- der henviser til sin beslutning af 24. oktober 1997 om Kommissionens grønbog om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed i forbindelse med audiovisuelle tjenester og informationstjenester⁵,
- der henviser til sin beslutning af 6. november 1997 om Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af børnesexturisme og memorandum om Den Europæiske Unions bidrag til øget bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn⁶,
- der henviser til sin beslutning af 16. december 1997 om Kommissionens meddelelse om handel med kvinder med henblik på seksuel udnyttelse⁷,
- der henviser til sin beslutning af 13. maj 1998 om forslag til Rådets henstilling om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed i forbindelse med

¹ EUT C 260 af 29.10.2003, s. 4.

² EFT C 166 af 3.7.1995, s. 92.

³ EFT C 150 af 19.5.1997, s. 38.

⁴ EFT C 304 af 6.10.1997, s. 55.

⁵ EFT C 339 af 10.11.1997, s. 420.

⁶ EFT C 358 af 24.11.1997, s. 37.

⁷ EFT C 14 af 19.1.1998, s. 19.

audiovisuelle tjenester og informationstjenester¹,

- der henviser til sin beslutning af 17. december 1998 om respekten for menneskerettighederne i Den Europæiske Union²,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 1999 om harmonisering af andre former for beskyttelse end flygtningestatus i Den Europæiske Union³ ,
- der henviser til sin beslutning af 30. marts 2000 om Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om iværksættelse af foranstaltninger til bekæmpelse af børnesexturisme⁴ ,
- der henviser til sin beslutning af 11. april 2000 om initiativet fra Republikken Østrig til vedtagelse af Rådets afgørelse om bekæmpelse af børnepornografi på internettet⁵,
- der henviser til sin beslutning af 18. maj 2000 om opfølgningen af Beijing-handlingsplanen⁶,
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2000 om meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om fremtidige initiativer i kampen mod handel med kvinder⁷,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2000 om Kommissionens meddelelse om ofre for kriminalitet i Den Europæiske Union: overvejelser om standarder og tiltag⁸,
- der henviser til sin beslutning af 12. juni 2001 om forslag til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af menneskehandel⁹,
- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2006 om strategier for bekæmpelse af handel med kvinder og børn, der er særligt udsatte for seksuel udnyttelse¹⁰,
- der henviser til sin beslutning af 2. februar 2006 om status over bekæmpelsen af vold mod kvinder og den fremtidige indsats¹¹,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2006 om tvangsprostitution i forbindelse med internationale sportsarrangementer¹²,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod

¹ EUT C 193 af 17.8.2006, s. 126.

² EFT C 98 af 9.4.1999, s. 267.

³ EFT C 150 af 28.5.1999, s. 203.

⁴ EFT C 040 af 7.2.2001, s. 20.

⁵ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 41.

⁶ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 258.

⁷ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 307.

⁸ EFT C 67 af 1.3.2001, s. 304.

⁹ EFT C 53 af 28.2.2002, s. 114.

¹⁰ EUT C 287 af 24.11.2006, s. 18.

¹¹ EUT C 288 af 25.11.2006, s. 16.

¹² EUT C 291 af 30.11.2006, s. 292.

kvinder¹ ,

- der henviser til sin beslutning af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik for bekæmpelse af vold mod kvinder² ,
 - der henviser til sin beslutning af 6. februar 2013 om den 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Status: afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger³ ,
 - der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer⁴ ,
 - der henviser til Den Europæiske Kvindelobbys oplysningskampagne "Ikke til salg",
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0071/2014),
- A. der henviser til, at prostitution og tvangsprostitution er et kønsspecifikt fænomen med en global dimension, som involverer ca. 40-42 mio. personer, idet det store flertal af prostituerede er kvinder og mindreårige piger, og at næsten alle købere er mænd, hvorfor prostitution både er en årsag til og en konsekvens af kønsulighed, som det yderligere forværrer;
- B. der henviser til, at prostitution er en form for slaveri, der krænker den menneskelige værdighed og de grundlæggende rettigheder;
- C. der henviser til, at handel med mennesker - navnlig med kvinder og børn - med sigte på seksuel samt andre former for udnyttelse er en af de groveste krænkelse af menneskerettighederne, mens menneskehandel er i vækst globalt set som følge af stigningen i den profitable organiserede kriminalitet;
- D. der henviser til, at arbejde er en af de vigtigste kilder til selvrealisering, hvorved enkeltpersoner bidrager solidarisk til almenvellet;
- E. der henviser til, at prostitution og tvangsprostitution er uløseligt forbundet med kønsulighed i samfundet og har betydning for mænd og kvinders status i samfundet og opfattelsen af deres indbyrdes forhold og seksualitet;
- F. der henviser til, at seksuel og reproduktiv sundhed fremmes ved hjælp af en sund tilgang til og gensidig respekt i forbindelse med seksualitet;
- G. der henviser til, at direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor indfører solide bestemmelser om ofre;

¹ EUT C 285 af 21.10.2010, s. 53.

² EUT C 296 af 2.10.2012, s. 26.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0045.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0444.

- H. der henviser til, at enhver prostitutionspolitik har betydning for opnåelsen af lighed mellem kønnene, indvirker på forståelsen af kønsspecifikke spørgsmål og udsender budskaber og normer til et samfund, herunder dets unge;
- I. der henviser til, at prostitution fungerer som en forretning og skaber et marked med forskellige indbyrdes forbundne aktører, hvor alfonser og indkøbere foretager beregninger og agerer med henblik på at sikre eller øge deres fortjeneste, og hvor sexkøberne spiller en væsentlig rolle, da de fastholder efterspørgslen på dette marked;
- J. der henviser til, at seksuel sundhed ifølge WHO "kræver en positiv og respektfuld tilgang til seksualitet og seksuelle forhold samt muligheden for at få behagelige og sikre seksuelle erfaringer, uden tvang, forskelsbehandling og vold";
- K. der henviser til, at alle intime handlinger nedgøres til ting med en handelsværdi i forbindelse med prostitution, hvor mennesket reduceres til en vare eller et redskab, der står til kundens rådighed;
- L. der henviser til, at det store flertal af prostituerede kommer fra sårbare grupper,
- M. der henviser til, at rufferi er tæt forbundet med organiseret kriminalitet;
- N. der henviser til, at den organiserede kriminalitet, menneskehandel, meget voldelige forbrydelser og korruption stortrives omkring prostitutionen, og at det er rufferen, der inden for lovgivningens rammer drager mest nytte heraf, og som bliver til en "forretningsmand";
- O. der henviser til, at det tydeligt fremgår af resultaterne af forskellige undersøgelser, at halvdelen af køberne fortsat køber sex trods klare indikationer af, at de prostituerede er under 18 år;
- P. der henviser til, at prostitutionsmarkederne stimulerer handelen med kvinder og piger og forværrer volden mod dem, navnlig i lande, hvor sexindustrien er blevet lovliggjort¹;
- Q. der henviser til, at handel med kvinder og mindreårige piger er forbundet med prostitution, fordi efterspørgslen efter prostituerede kvinder - uanset om de er handlede eller ej - er den samme; der henviser til, at handel med kvinder fungerer som et middel til at levere et udbud af kvinder og mindreårige piger til prostitutionsmarkederne;
- R. der henviser til, at den nuværende politik til bekæmpelse af menneskehandel ifølge EU-data ikke er effektiv, og at der er et problem med at identificere og retsforfølge menneskehandlere, således at efterforskningen af handelen med kvinder samt retsforfølgelsen og domsafsigelsen i sager vedrørende menneskehandlere må styrkes;
- S. der henviser til, at stadig flere unge, hvoraf et alarmerende stort antal er børn, tvinges ud i prostitution;
- T. der henviser til, at den tvang, der er forbundet med prostitution, kan være direkte og fysisk

¹ 2006-rapporten fra Sigma Huda, FN's særlige rapportør om menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, fremhævede prostitutionslovgivningens direkte virkning på omfanget af menneskehandel.

eller indirekte f.eks. i form af pres på familien i hjemlandet, at tvangen kan være lumsk psykologisk tvang;

- U. der henviser til, at hovedansvaret for bekæmpelse af menneskehandel ligger hos medlemsstaterne, og at kun seks medlemsstater i april 2013 havde anmeldt fuld gennemførelse af EU-direktivet om bekæmpelse af menneskehandel, hvis tidsfrist for gennemførelse udløb den 6. april 2013;
- V. der henviser til, at Kommissionen i sin strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd (2010-2015) erklærer, at "uligheder mellem kvinder og mænd er en krænkelse af de grundlæggende rettigheder";
- W. der henviser til, at der er meget stor forskel på medlemsstaternes håndtering af prostitution med to fremherskende strategier: ifølge den ene strategi betragtes prostitution som en krænkelse af kvinders rettigheder – en form for sexslaveri – hvilket øger kvinders ulighed; ifølge den anden strategi betragtes prostitution som medvirkende til at øge ligestillingen, idet kvindens ret til at bestemme over sin egen krop fremmes; i begge tilfælde har de enkelte medlemsstater kompetencen til at beslutte, hvordan de håndterer prostitutionsspørgsmålet;
- X. der henviser til, at skønt der er forskel på "tvungen" og "frivillig" prostitution, så er det indlysende, at prostitution er en form for vold mod kvinder;
- Y. der henviser til, at spørgsmålet om prostitution skal behandles ud fra en langsigtet vision og et ligestillingsperspektiv;
- Z. der henviser til, at rufferi, hvilket svarer til at tillade seksuel udnyttelse af andre, er blevet lovliggjort i flere medlemsstater, herunder Tyskland, Nederlandene og Grækenland; der henviser til, at Nederlandene ifølge FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse er hoveddestination for ofre for menneskehandel;
- AA. der henviser til, at der skønnes at være 400 000 prostituerede i Tyskland, men at kun 44 prostituerede er officielt registreret hos de sociale velfærdsagenturer efter loven i 2002 om lovliggørelse af prostitution; der henviser til, at der ikke er nogen varige tegn på, at denne lov har reduceret kriminaliteten, og at en tredjedel af de tyske anklagere har anført, at lovliggørelsen af prostitution har "vanskeliggjort deres arbejde med at retsforfølge menneskehandel og alfonseri";
- AB. der henviser til, at der er en global tendens til at trivialisere prostitution og betragte den som en normal "hyggeaktivitet", men også som et job;
- 1. anerkender, at prostitution/sexarbejde og seksuel udnyttelse er yderst kønsspecifikke problemer, og at de krænker den menneskelige værdighed i strid med menneskerettighedsprincipperne, herunder ligestilling mellem kønnene, og derfor strider mod principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder målet med og princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder;
- 2. understreger, at man skal respektere alle kvinders seksuelle og reproduktive sundhed og rettigheder, herunder retten til deres kroppe og seksualitet og til at være fri for tvang,

forskelsbehandling og vold;

3. understreger, at der er adskillige forbindelser mellem prostitution og menneskehandel, og anerkender, at prostitution – både globalt og i Europa – stimulerer handelen med udsatte kvinder og mindreårige piger, hvoraf en stor procentdel er mellem 13 og 25 år; understreger, hvilket også fremgår af oplysninger fra Kommissionen, at størstedelen af ofre (62 %) handles med henblik på seksuel udnyttelse, og at kvinder og mindreårige piger udgør 96 % af de identificerede og formodede ofre med en stigning i procentandelen af ofre fra lande uden for EU i de seneste år;
4. erkender imidlertid, at manglen på pålidelige, nøjagtige og sammenlignelige data mellem landene, hvilket primært skyldes, at prostitutionen og menneskehandlen er ulovlig og ofte usynlig, holder prostitutionsmarkedet uigennemskueligt og hæmmer politiske beslutninger, således at alle tal de udelukkende baseres på skøn;
5. fremhæver de data, der viser, at organiseret kriminalitet er en vigtig faktor i de lande, hvor rufferi er lovligt¹;
6. understreger, at data viser, at størstedelen af de prostituerede anerkendes som sårbare personer i vores samfund;
7. understreger, at prostitution også er et sundhedsspørgsmål, da den har en skadelig indvirkning på sundheden hos de prostituerede, der er mere udsatte for seksuelle, fysiske og mentale sundhedstraumer, stofmisbrug og tab af selvrespekt og har en højere dødelighed end den gennemsnitlige befolkning; tilføjer og understreger, at mange sexkøbere efterspørger ubeskyttet købesex, hvilket øger risikoen for en skadelig indvirkning på sundheden hos prostituerede såvel som hos sexkøbere;
8. understreger, at tvungen prostitution, prostitution og udnyttelse i sexindustrien kan have katastrofale og langvarige psykologiske følger for den involverede person (selv efter prostitutionens ophør), især børn og unge, ud over at være både en årsag til og en konsekvens af kønsulighed og medvirkende til at opretholde kønsstereotyper, såsom forestillingen om, at kvinders og mindreårige pigers kroppe er til salg med henblik på at tilfredsstille mandens behov for sex;
9. opfordrer desuden medlemsstaterne til i overensstemmelse med national lovgivning at indføre regelmæssige fortrolige rådgivnings- og sundhedssamtaler for prostituerede et andet sted end der, hvor der drives prostitution;
10. bemærker, at prostituerede udgør en gruppe med stor risiko for at blive smittet med hiv og andre seksuelt overførte sygdomme;
11. opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis vedrørende reduktion af de farer, der er forbundet med gadeprostitution;
12. anerkender, at prostitution og tvangsprostitution har en indvirkning på vold mod kvinder

¹ Fælles rapport fra Amsterdam kommune og det hollandske justitsministerium, hvori det anføres, at halvdelen af de prostitutionsvirksomheder, som kræver godkendelse, har en eller flere ledere med en plettet straffeattest.

generelt, idet undersøgelser af sexkøbere viser, at mænd, der køber sex, har et nedsættende syn på kvinder¹; foreslår følgelig de kompetente myndigheder, at forbud mod køb af seksuelle ydelser ledsages af en oplysningskampagne rettet mod mænd;

13. understreger, at prostituerede er særligt sårbare socialt, økonomisk, fysisk, psykisk, følelsesmæssigt og familiemæssigt og er mere udsatte for vold og skader end personer, der er involveret nogen anden aktivitet; de nationale politistyrker bør tilskyndes til bl.a. at se på det lave antal domfældelser for voldtægt af prostituerede; understreger, at prostituerede også gøres til genstand for forsmædelse og social stigmatisering, selv hvis de ophører med at være prostituerede;
14. understreger, at kvindelige prostituerede har ret til barsel samt til at pleje og opfostre deres børn;
15. understreger, at normaliseringen af prostitution har en indvirkning på vold mod kvinder; påpeger navnlig data, der viser, at mandlige sexkøbere var mere tilbøjelige til at begå seksuelle tvangshandlinger over for kvinder samt andre voldshandlinger mod kvinder, og at de ofte havde misogyne holdninger;
16. udtrykker bekymring over det stigende antal unge mænd, der køber prostitution som en form for underholdning, hvorved de behandler kvinder og mindreårige piger som seksuelt legetøj i handlinger, der ofte afføder voldshandlinger;
17. bemærker, at 80-95 % af de prostituerede har været udsat for en eller anden form for vold, før de er kommet ind i prostitution (voldtægt, incest, pædofili), 62 % oplyser at være blevet voldtaget, og at 68 % lider af posttraumatisk stressforstyrrelse – et tal, der er lige så højt som for torturofre²;
18. understreger, at børneprostitution aldrig kan være frivillig, da børn ikke har evnen til at "give deres samtykke" til prostitution; opfordrer EU's medlemsstater til at bekæmpe børneprostitution (for børn under 18 år) mest muligt effektivt, da det er den alvorligste form for tvungen prostitution; kræver, at der hurtigst muligt indføres en nultolerancestrategi baseret på forebyggelse, beskyttelse af ofre og retsforfølgning af kunder;
19. påpeger, at børneprostitution og seksuel udnyttelse af børn er stigende, også via sociale netværksmedier, hvor der hyppigt anvendes bedrag og intimidering;
20. henleder opmærksomheden på prostitution af mindreårige, hvilket ikke er det samme som seksuel udnyttelse, og på at det skyldes en vanskelig økonomisk situation og manglende pleje fra forældrenes side;
21. understreger behovet for effektive foranstaltninger, der giver mulighed for at gøre en særlig indsats for at fjerne mindreårige prostituerede fra det såkaldte prostitutionsmarked og hindre, at de havner på dette marked, samt for at fokusere på aktiviteter, der strider

¹ En række undersøgelser om sexkøbere kan findes her: <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>.

² Farley, M., "Violence against women and post-traumatic stress syndrome", *Women and Health*, 1998; Damant, D. o.a., "Trajectoires d'entrée en prostitution : violence, toxicomanie et criminalité", *Le Journal International de Victimologie*, nr. 3, april 2005.

- mod målene i FN-konventionen om børns rettigheder og dens relevante valgfri protokol;
22. mener, at køb af seksuelle ydelser fra prostituerede under 21 år bør udgøre en strafbar handling, men at det ikke bør være strafbart for prostituerede at sælge disse ydelser;
 23. henleder opmærksomheden på "grooming", der indebærer prostitution af piger, der er mindreårige eller netop er blevet myndige, i bytte for luksusvarer eller små pengebeløb, der kan dække de daglige udgifter, såsom lommepenge eller udgifter i forbindelse med uddannelse;
 24. pointerer over for medlemsstaterne, at uddannelse spiller en vigtig rolle for at forebygge prostitution og den dermed forbundne organiserede kriminalitet, og anbefaler derfor, at der gennemføres særlige aldersspecifikke bevågenhedsskabende og forebyggende kampagner på skoler og læreanstalter, og anbefaler, at uddannelse i ligestilling gøres til et grundlæggende mål for unges uddannelsesproces;
 25. henleder opmærksomheden på det forhold, at reklamer for seksuelle ydelser i aviser og på sociale medier kan være en måde at støtte menneskehandel og prostitution på;
 26. henleder opmærksomheden på, at internettet og de sociale netværksmedier spiller en større og større rolle i menneskehandelsnetværkenes rekruttering af nye og unge prostituerede; opfordrer til at indlede forebyggelseskampagner også på internettet under hensyn til de sårbare målgrupper for disse menneskehandelsnetværk;
 27. gør opmærksom på nogle primært negative effekter af massemedieproduktioner og pornografi - navnlig på internettet - der skaber et ufordelagtigt billede af kvinder, der kan være med til at tilskynde tilsidesættelsen af kvinders menneskelige personlighed og fremstille dem som handelsvarer; advarer også om, at seksuel frihed ikke skal kunne omdannes til en form for tilsidesættelse af kvinder;
 28. understøtter, at normaliseringen af prostitution har betydning for unges opfattelse af seksualitet og forholdet mellem kvinder og mænd; bemærker, at prostitution ifølge undersøgelser fungerer som et redskab for social kontrol med unges seksualitet;
 29. understreger, at de prostituerede ikke bør kriminaliseres – hvilket de er i visse medlemsstater, såsom Det Forenede Kongerige, Frankrig, Republikken Irland og Kroatien – og opfordrer alle medlemsstater til at ophæve undertrykkende lovgivning mod prostituerede;
 30. opfordrer EU's medlemsstater til ikke at kriminalisere og straffe prostituerede samt til at udvikle programmer til at hjælpe prostituerede/sexarbejdere med at forlade erhvervet, hvis de ønsker det;
 31. mener, at en efterspørgselsreduktion skal være en del af en integreret strategi mod menneskehandel i medlemsstaterne. mener, at en efterspørgselsreduktion kan ske gennem en lovgivning, der flytter straffebyrden fra sælgerne af seksuelle tjenester over på køberne heraf samt gennem bødepålæg for at gøre prostitution mindre økonomisk indbringende for kriminelle organisationer/organiseret kriminalitet;
 32. mener, at man mest effektivt bekæmper handel med kvinder og mindreårige piger med

henblik på seksuel udnyttelse og forbedrer ligestillingen ved hjælp af den model, der benyttes i Sverige, Island og Norge (den såkaldte nordiske model) - og som i øjeblikket overvejes i adskillige europæiske lande - hvor det er køberen af seksuelle ydelser og ikke den prostituerede, der begår den strafbare handling;

33. understreger, at prostitution er et grænseoverskridende problem, og at medlemsstaterne derfor bør påtage sig ansvaret for at bekæmpe køb af sex uden for deres eget område ved at introducere foranstaltninger tilsvarende de norske, hvor en borger kan retsforfølges for at købe sex i udlandet;
34. fremhæver de data, der underbygger den nordiske models afskrækkende virkning på menneskehandel til Sverige, hvor prostitutionen og sexhandelen ikke er steget, og at denne model nyder stadig større opbakning i befolkningen, især blandt unge, hvilket viser, at lovgivningen har medført en holdningsændring;
35. understreger resultaterne af en nylig officiel finsk rapport, hvori der opfordres til en fuld kriminalisering af købesex, da den finske strategi, der kriminaliserer køb af sex fra ofre for menneskehandel, har vist sig ineffektiv til at bekæmpe menneskehandel;
36. mener, at lovgivningen giver mulighed for at præcisere, hvad der er acceptable normer i et samfund, samt for at skabe et samfund, der afspejler disse værdier;
37. mener, at synet på prostitution som lovligt "sexarbejde", afkriminaliseringen af sexindustrien generelt og samt lovliggørelsen af rufferi ikke er en løsning til at sikre sårbare kvinder og mindreårige piger mod vold og udnyttelse, men har den modsatte effekt og bringer dem i fare for et højere niveau af vold, samtidig med at det får prostitutionsmarkederne til at vokse – og dermed øger antallet af misbrugte kvinder og mindreårige piger;
38. fordømmer alle politiske tiltag eller debatter, bygger på forestillingen om, at prostitution kan være en løsning for indvandrerkvinder i Europa;
39. opfordrer derfor medlemsstaterne til i overensstemmelse med national lovgivning at give politiet og de kompetente myndigheder ret til at få adgang til og kontrollere steder, hvor der drives prostitution, uanset om der foreligger en anledning;
40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at mobilisere de nødvendige midler og værktøjer til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse og til at mindske omfanget af prostitution, som er en krænkelse af kvinders grundlæggende rettigheder – navnlig hvad angår mindreårige – og ligestilling;
41. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA i national ret, navnlig med henblik på at beskytte ofrene;
42. opfordrer indtrængende Kommissionen til at evaluere den hidtidige virkning af den europæiske juridiske ramme til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse, til at forske yderligere i mønstrene for prostitution, menneskehandel med henblik på seksuel

udnyttelse og den stigende sexturisme i EU med særlig henvisning til mindreårige, og til at fremme udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne;

43. understreger, at Kommissionen fortsat bør finansiere projekter og programmer til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse;
44. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde og gennemføre politikker vedrørende menneskehandel, seksuel udnyttelse og prostitution og at sikre, at alle relevante parter som f.eks. ngo'er, politiet og andre retshåndhævende myndigheder samt de sociale og medicinske tjenester støttes, involveres i beslutningstagningsprocessen og arbejder sammen;
45. anerkender, at langt størstedelen af prostituerede gerne vil stoppe, men føler sig ude af stand til det; understreger, at disse personer har brug for passende støtte, særlig psykologisk og social bistand, for at slippe ud af netværkene for seksuel udnyttelse og af den afhængighed, der ofte er forbundet hermed; opfordrer derfor de kompetente myndigheder til at oprette programmer, der sigter mod at hjælpe personer ud af prostitution, i tæt samarbejde med de relevante parter;
46. understreger vigtigheden af hensigtsmæssig uddannelse af politiet og retssystemets medarbejdere generelt om de forskellige dimensioner af seksuel udnyttelse, herunder køns- og immigrationsdimensionen, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tilskynde politimyndighederne til at samarbejde med ofrene og tilskynde dem til at vidne, til at fremme eksistensen af specialtjenester inden for politiet og til at ansætte kvindelige betjente; fremhæver retssamarbejdet mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af menneskehandelsnetværkene i Europa;
47. henleder de nationale myndigheders opmærksomhed på, at den økonomiske afmatning har tvunget et voksende antal kvinder og mindreårige piger, herunder indvandrerkvinder, til at gå ind i prostitution, og opfordrer indtrængende disse myndigheder til at hjælpe dem med at finde alternative måder at tjene til livets ophold på og til at støtte et sikkert miljø for dem, der fortsat arbejder som prostituerede;
48. påpeger, at økonomiske problemer og fattigdom er de primære årsager til prostitution blandt unge kvinder og piger, og at kønsspecifikke forebyggelsesstrategier, nationale kampagner og EU-kampagner, der er særligt målrettet mod socialt udstødte samfund samt ekstra sårbare personer (såsom handicappede og unge inden for systemet til beskyttelse af børn), foranstaltninger til at reducere fattigdom og skabe øget oplysning blandt både købere og sælgere af sex samt udveksling af bedste praksis alt sammen er nøglen til bekæmpelse af seksuel udnyttelse af kvinde og mindreårige piger, særlig blandt migranter; anbefaler, at Kommissionen udpeger en "europæisk uge for bekæmpelse af menneskehandel";
49. understreger, at social udstødelse er en afgørende faktor, der medvirker til at gøre ugunstigt stillede kvinder og mindreårige piger mere udsatte for menneskehandel; understreger, at den økonomiske og sociale krise har ført til arbejdsløshed, hvilket ofte har fået de mest sårbare kvinder, herunder kvinder fra de højere samfundslag, til at gå ind i prostitution/sexindustrien for at overvinde fattigdom og social udstødelse; opfordrer medlemsstaterne til at afhjælpe de underliggende sociale problemer, der tvinger mænd,

kvinder og børn ud i prostitution;

50. opfordrer medlemsstaterne til at finansiere organisationer, som arbejder på stedet, med støtte og exit-strategier, til at sikre ofre for menneskehandel eller seksuel udnyttelse sociale tjenesteydelser, herunder vandrende og udokumenterede personer, ved at vurdere deres individuelle behov og risici for at for at yde passende bistand og beskyttelse, og til at gennemføre politikker – med en holistisk tilgang og gennem forskellige politi-, immigrations-, sundheds- og uddannelsestjenester – der sigter mod at hjælpe udsatte kvinder og mindreårige ud af prostitution, samtidig med at det sikres, at sådanne programmer har et retsgrundlag og de nødvendige midler til at nå dette mål; understreger nødvendigheden af psykologisk opfølgning og social genintegrering af ofre for seksuel udnyttelse; påpeger, at denne proces tager tid og kræver, at der opbygges et livsprojekt som et troværdigt og holdbart alternativ for tidligere prostituerede;
51. understreger, at der er brug for en mere grundig analyse samt statistisk dokumentation for at vurdere, hvilken model der er mest effektiv til bekæmpelse af handel med kvinder og mindreårige piger med henblik på seksuel udnyttelse;
52. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at evaluere både de positive og de negative virkninger, som kriminalisering af køb af seksuelle ydelser har for mindske af lovgivningen for prostitution og menneskehandel;
53. opfordrer EU og medlemsstaterne til at udvikle kønsspecifikke forebyggende politikker rettet mod både sexkøbere, kvinder og mindreårige i hjemlandene for de personer, der er prostituerede som følge af at være blevet handlet, gennem sanktioner, bevidstgørelseskampagner og uddannelse;
54. anmoder EU og medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger for at bekæmpe sexturisme såvel i som uden for EU;
55. anmoder om, at der også inden for rammerne af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil træffes foranstaltninger til at standse praksis med prostitution i konfliktområder, hvor EU-militærstyrker er til stede;
56. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Det er vanskeligt at opgøre omfanget af prostitution, da prostitution er ulovligt i de fleste medlemsstater. Ifølge en rapport fra Fondation Scelles fra 2012 har prostitution en global dimension og involverer ca. 40-42 mio. personer, hvoraf 90 % er afhængige af en ruffer. I april 2013 blev der for første gang offentliggjort en Eurostatrapport med officielle data om prostitution¹. Den stillede skarpt på menneskehandelen i EU mellem 2008 og 2010.

Vi ved dog med sikkerhed, at prostitution og seksuel udnyttelse er kønsspecifikke spørgsmål, hvor kvinder og piger enten frivilligt eller under tvang sælger deres kroppe til mænd, der betaler for ydelsen. Desuden er det oftest kvinder og piger, der handles med henblik på seksuel udnyttelse.

En form for vold mod kvinder og en krænkelse af den menneskelige værdighed og ligestillingen mellem kønnene

Prostitution og seksuel udnyttelse af kvinder og piger er former for vold og i sig selv hindringer for ligestillingen mellem kvinder og mænd. Det er stort set kun mænd, der køber seksuelle ydelser. Udnyttelsen i sexindustrien er både en årsag til og en konsekvens af ulighed mellem kønnene og opretholder forestillingen om, at kvinders og pigers kroppe er til salg.

Prostitution er en meget åbenlys og dybt rystende krænkelse af den menneskelige værdighed. Eftersom den menneskelige værdighed er specifikt omtalt i chartret om grundlæggende rettigheder, har Europa-Parlamentet pligt til at afgive betænkning om prostitution i EU og undersøge, hvordan ligestillingen mellem kønnene og menneskerettighederne kan styrkes i denne henseende.

En direkte forbindelse til menneskehandel og organiseret kriminalitet

Prostitution i EU og resten af verden er direkte knyttet til handel med kvinder og piger. rocent af alle handlede kvinder er ofre for seksuel udnyttelse.

Flere og flere kvinder og piger bliver ofre for menneskehandel i EU. De handles ikke alene til EU udefra, men også internt i EU fra f.eks. Rumænien og Bulgarien til andre medlemsstater. Derfor er EU nødt til at gøre noget ved menneskehandelen fra øst mod vest og træffe effektive foranstaltninger til bekæmpelse af denne særlige form for vold mod kvinder.

Prostitution er en vigtig faktor i den organiserede kriminalitet og overgås kun af narkotika målt på omfang og omsætning. Webstedet Havocscope² anslår omsætningen inden for prostitution til ca. 186 mia. dollars om året på verdensplan.

Da prostitution og organiseret kriminalitet er så tæt forbundet og skaber et marked, hvor efterspørgslen skaber udbuddet, er de retshåndhævende myndigheder i hele EU nødt til at træffe effektive og passende foranstaltninger til at pågribe de kriminelle og samtidig beskytte

¹http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-is-new/news/news/2013/docs/20130415_thb_stats_report_en.pdf

² Se: <http://www.havocscope.com/tag/prostitution/>

ofrene, de prostituerede og de kvinder og piger, der handles med henblik på seksuel udnyttelse. Endvidere er prostitution over internettet stigende og i nogle tilfælde knyttet til pornografiske websteder. Dette er et særskilt, men relateret spørgsmål, som også kræver opmærksomhed.

Økonomisk tvang

Økonomisk desperation kan også trække kvinder ind i prostitution. Den aktuelle finanskrisen har i stigende grad fået kvinder (især enlige mødre) til at gå ind i prostitution i deres hjemland eller rejse fra EU's fattigere lande i syd for at prostituere sig i nord. Prostitution og ligestilling mellem kønnene hænger derfor sammen, idet prostitution er direkte forbundet med kvindernes rolle og plads i samfundet, deres adgang til arbejdsmarkedet, beslutningsprocessen, sundhed og uddannelse, og med deres valgmuligheder set i lyset af den strukturelle ulighed mellem kønnene.

To forskellige tilgange til prostitution og seksuel udnyttelse i Europa

Spørgsmålet om prostitution og ligestilling mellem kønnene kompliceres af, at det behandles efter to modstridende modeller. Efter den første model betragtes prostitution som en krænkelse af kvinders rettigheder og som et middel til at opretholde uligheden mellem kønnene. Her forsøges spørgsmålet løst ved at kriminalisere aktiviteterne i forbindelse med prostitution, undertiden også det at købe seksuelle ydelser, mens prostitution i sig selv ikke er ulovligt. Efter den anden model betragtes prostitution som medvirkende til at øge ligestillingen, idet kvindens ret til at bestemme over sin egen krop fremmes. Fortalerne for denne model anfører, at prostitution blot er en alternativ form for arbejde, og at man bedst beskytter kvinder i prostitution ved at forbedre deres "arbejdsvilkår" og professionalisere prostitution som "sexarbejde". Efter denne *reguleringsbaserede* model med er prostitution og relaterede aktiviteter lovlige og regulerede, og kvinderne har mulighed for at ansætte ledere, også kaldet alfonser. Det kan imidlertid også betragtes sådan, at man ved at normalisere prostitution og rufferi eller ved på nogen måde at lovliggøre disse aktiviteter lovliggør sexslaveri og øger kvinders ulighed.

Begge modeller findes naturligvis i EU. Rufferi er lovligt i flere medlemsstater, herunder Nederlandene, Tyskland, Østrig og Danmark, mens prostituerede eller visse af deres aktiviteter (såsom at trække) er kriminaliseret eller delvist kriminaliseret i bl.a. Det Forenede Kongerige, Frankrig og Irland. Dog kan kønsulighed og seksuel underordning ikke bekæmpes effektivt ved at antage, at der findes en kønssymmetri i sexindustriens aktiviteter, når en sådan ikke eksisterer¹.

De steder, hvor prostitution og rufferi er lovligt, bliver dette systems mangler mere og mere åbenlyse. I 2007 erkendte den tyske regering, at loven om at lovliggøre prostitution ikke havde reduceret kriminaliteten, og at over en tredjedel af de tyske anklagere anførte, at lovliggørelsen af prostitution havde vanskeliggjort deres arbejde med at retsforfølge menneskehandel og alfonseri². I 2003 anførte borgmesteren i Amsterdam, Nederlandene, at

¹ www.equalitynow.org/sites/default/files/Nordic_Model_EN.pdf

² Se endvidere Der Spiegel-artiklen af 30. maj 2013: <http://www.spiegel.de/international/germany/human-trafficking-persists-despite-legality-of-prostitution-in-germany-a-902533.html>

lovgiggørelsen af prostitution ikke havde forhindret menneskehandel, og at det ikke syntes muligt at etablere en sikker og kontrollerbar zone, som organiserede kriminelle ikke kunne drive forretning i. Ifølge FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse er Holland hoveddestination for ofre for menneskehandel.

Effektiviteten af den nordiske model

I lyset af de stærke og stigende tegn på, at lovgiggørelse af prostitution og rufferi hverken fremmer ligestillingen eller mindsker menneskehandelens omfang, konkluderer denne betænkning, at den væsentligste forskel på de to ovennævnte modeller for ligestilling mellem kønnene er, at opfattelsen af prostitution som blot et "arbejde" er medvirkende til at holde kvinder i prostitution. Opfattelsen af prostitution som en krænkelse af kvinders menneskerettigheder medvirker til at holde kvinder ude af prostitution.

Dette synspunkt understøttes af erfaringerne i Sverige, Finland og Norge, som dog ikke er medlem af EU, hvor "den nordiske model" for håndtering af prostitution anvendes. Sverige ændrede sin lovgivning om prostitution i 1999, så køb af sex blev forbudt, og den prostituerede blev afkriminaliseret. Med andre ord begår den, der køber sex – næsten altid en mand – og ikke de prostituerede kvinder en strafbar handling. Sverige indførte denne lov som led i et overordnet initiativ om at fjerne alle hindringer for kvinders ligestilling i Sverige.

Virkningen af denne lovgivning i Sverige har været dramatisk. Den prostituerede andel af Sveriges befolkning er en tiendedel af, hvad den er i nabolandet Danmark, hvor sexkøb er lovligt og befolkningstallet mindre. Loven har også ændret den offentlige mening. I 1996 gik 45 % af kvinderne og 20 % af mændene ind for at kriminalisere mandlige sexkøbere. I 2008 gik 79 % af kvinderne og 60 % af mændene ind for loven. Desuden bekræfter det svenske politi, at den nordiske model har haft en afskrækkende virkning på menneskehandel og seksuel udnyttelse.

Beviserne for den nordiske models evne til at mindske prostitution og handelen med kvinder og piger og dermed fremme ligestillingen mellem kønnene vokser konstant. Modsat har de lande, hvor rufferi er lovligt, stadig problemer med menneskehandel og organiseret kriminalitet, som hænger tæt sammen med prostitution. Nærværende betænkning støtter derfor den nordiske model og opfordrer indtrængende regeringerne i de medlemsstater, der håndterer prostitution på andre måder, om at revidere deres lovgivning i lyset af den succes, som Sverige og andre lande, der har vedtaget den nordiske model, har haft. En sådan revision ville i høj grad fremme ligestillingen mellem kønnene i EU.

Nærværende betænkning er ikke imod prostituerede kvinder. Den er imod prostitution, men for prostituerede kvinder. Denne betænkning, som anbefaler, at køberen – den mand, der køber sex – betragtes som den skyldige part i stedet for den kvindelige prostituerede, er endnu et skridt på vejen hen mod fuld ligestilling mellem kønnene i hele EU.

MINDRETALSUDTALELSE

af Angelika Niebler, Christa Klass, Astrid Lulling

Denne initiativbetækning vil forbyde enhver form for prostitution. Jeg er dog af den opfattelse, at der bør skelnes mellem tvangsprostitution og lovlig prostitution, sådan som det også er fastlagt i fællesskabsretten.

I nogle EU-medlemsstater anerkendes frivillig udøvelse af prostitution som en selvstændig erhvervsaktivitet; den er derfor også skattepligtig og underlagt regler om social sikring. Erhvervsaktive inden for prostitution skal også overholde andre retlige forpligtelser (f.eks. have arbejds- og opholdstilladelse og være registreret med dette erhverv hos de kompetente myndigheder). Spørgsmålet om, hvordan man bør forholde sig til frivillig prostitution, bør være op til de enkelte medlemsstater.

Tvangsprostitution og menneskehandel udgør derimod et grænseoverskridende problem, der ikke kan løses af nogen medlemsstat på egen hånd. Medlemsstaterne skal tværtimod arbejde tæt sammen, når det drejer sig om bekæmpelse af tvangsprostitution, menneskehandel og organiseret kriminalitet. Forbuddet mod køb af seksuelle ydelser, der kun findes i nogle medlemsstater, medfører, at sådanne ydelser vil blive udbudt i større omfang i (nabo-)staterne, som ikke kriminaliserer kunderne. Mary Honeyballs betækning indeholder værdifulde forslag til medlemsstaterne, hvad angår spørgsmålene omkring tvangsprostitution.

Tvangsprostitution og menneskehandel skal bekæmpes med alle midler. Det er dog nødvendigt at skelne mellem disse spørgsmål og frivillig prostitution.

MINDRETALSUDTALELSE

af Ulrike Lunacek, Marije Cornelissen, Inaki Irazabalbeitia, Raul Romeva, Sophia In't Veld

Handel med personer, navnlig kvinder og børn, med henblik på seksuel udnyttelse, også kaldet tvungen prostitution, er en krænkelse af den menneskelige værdighed og strider mod principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I april 2013 havde kun seks medlemsstater anmeldt fuld gennemførelse af EU-direktivet om bekæmpelse af menneskehandel, hvis tidsfrist for gennemførelse udløb den 6. april 2013

Betænkningen sonderer ikke mellem tvungen prostitution og prostitution, der sker som følge af en individuel beslutning. understreger, at børneprostitution aldrig kan være frivillig, da børn ikke har evnen til at "give deres samtykke" til prostitution;

Politikker, der har til formål at usynliggøre prostitution, og som udelukker prostituerede/sexarbejdere fra offentlige steder, forværrer stigmatiseringen af dem, deres sociale udstødelse og deres sårbarhed. Alle EU's medlemsstater bør afstå fra at kriminalisere og straffe sexarbejdere eller gøre sexarbejde ulovligt, bør give dem adgang til sikringsrettigheder og udvikle programmer til at hjælpe dem med at forlade erhvervet, hvis de ønsker det.

3.12.2013

UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET

til Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

om seksuel udnyttelse og prostitution samt indvirkning heraf på ligestillingen mellem kønnene
(2013/2103(INI))

Ordfører for udtalelse: Corina Crețu

FORSLAG

Udviklingsudvalget opfordrer Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. bemærker, at de grundlæggende årsager til menneskehandel og seksuel udnyttelse er uligheden mellem mænd og kvinder samt fattigdom, forstærket af etniske og andre socio-økonomiske uligheder samt væbnede konflikter, og at ofrene primært er kvinder og børn med lav socioøkonomisk status;
2. understreger, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod de mest sårbare grupper, såsom piger, børn med handicap og kvinder, der tilhører minoritetsgrupper;
3. påpeger, at korruption spiller en vigtig rolle i at lette og fremme menneskehandel;
4. bemærker, at seksuel udnyttelse er en form for kønsbaseret vold, som oftest begået af mænd og hovedsageligt imod kvinder, og understreger dermed, at afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger er af afgørende betydning for at nedbringe antallet af disse ekstreme menneskerettighedskrænkelser;
5. opfordrer EU, internationale organisationer, nationale regeringer og andre relevante parter til at samarbejde på EU-plan i skabelsen af en fælles ramme af bestemmelser om bekæmpelse af de bagvedliggende årsager, kriminalisering (herunder af køb af seksuelle ydelser), sanktioner og bedre grænseoverskridende samarbejde om beskyttelse mod seksuelt misbrug og udnyttelse;
6. understreger betydningen af at tage frygten for stigmatisering i betragtning i forbindelse med udarbejdelse af de nationale politikker og strategier om retshjælp i nogle

udviklingslande, såvel som i alle lande, hvor menneskehandel og seksuel udnyttelse finder sted, og udtrykker sin bekymring over manglen på effektive juridiske tjenester, som misbrug kan indberettes til, især under humanitære kriser;

7. opfordrer EU og medlemsstaterne til at udvikle tiltag med henblik på at sætte en stopper for sexturisme fra EU's medlemsstater til andre destinationer;
8. understreger, at foranstaltninger til bekæmpelse af seksuel udnyttelse og prostitution bør fokusere på krigsramte områder i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 af 31. oktober 2000 og 1820 af 19. juni 2008;
9. opfordrer EU og medlemsstaterne til at begrænse efterspørgslen efter udnyttelse i form af prostitution og menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	2.12.2013
Resultat af den endelige afstemning	+ : 20 - : 1 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Ricardo Cortés Lastra, Charles Goerens, Filip Kaczmarek, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Patrice Tirolien
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Emer Costello, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Fiona Hall, Eduard Kukan, Bart Staes, Jan Zahradil
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Fabrizio Bertot, Tanja Fajon, Miroslav Mikolášik

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	23.1.2014
Resultat af den endelige afstemning	+ : 14 - : 2 0 : 6
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Marije Cornelissen, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Krisztina Morvai, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Marina Yannakoudakis, Inês Cristina Zuber
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Izaskun Bilbao Barandica, Anne Delvaux, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Kläß, Angelika Werthmann
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Michael Cashman